

جمعه 27 مهر 1397 - 9 صفر 1440 - 19 اکتبر 2018

تبعید "رضاخان پهلوی" به جزیره موریس در جریان جنگ جهانی دوم توسط متفقین (1320 ش)

تبعید "رضاخان پهلوی" به جزیره موریس در جریان جنگ جهانی دوم توسط متفقین (1320 ش)

پس از ورود متفقین به ایران و استعفای اجباری رضاخان از سلطنت، وی در 25 شهریور 1320 ش به ناچار ایران را ترک کرد و به امر انگلیس به جزیره موریس و سپس ژوهانسبورگ در آفریقای جنوبی تبعید شد تا اینکه در همان سال درگذشت. اگر رضاخان از ابتدای امر، به وسیله اجانب و به ویژه انگلستان روی کار نیامده بود و پایه‌های حکومت خود را بر روی افکار عمومی، عدالت و آزادی استوار می‌ساخت، متفقین هرگز نمی‌توانستند به این سهولت او را برکنار و از ایران تبعید نمایند. او خوب می‌دانست که با تمام مخالفتی که روس‌ها و انگلیس‌ها با وی دارند، اما اگر قوایشان وارد تهران شود، به او و خانواده‌اش صدمه می‌رساند و حداکثر شدت عمل آنها، برکناری از سلطنت و تبعید وی خواهد بود. آنچه او را بیش از هر چیز نگران ساخته بود، بیم انتقام مردمی بود که شانزده سال در زیر فشار حکومت زور و استبداد قرار گرفته بودند. و این نگرانی سبب شد که از سلطنت کناره بگیرد و از ایران خارج شود.

شهادت "عمار یاسر" صحابی بزرگ پیامبر در جنگ صفین (37 ق)

رساترین سخن درباره‌ی شیخ شخصیت معنوی او حدیث رسول خدا است که فرمود: "عمار، از سر تا پایش آکنده از ایمان است و ایمان با گوشت و خون او عجین گردیده است". هم‌چنین، پیامبر به او فرموده بود: "تو را گروه ستمگری خواهد کشت در حالی که تو آنان را به سوی حق و حقیقت دعوت می‌نمایی". این خبر غیبی که یکی از دلایل نبوت و راستگویی پیامبر (ص) بود آنان را که فرموده بود نیز اتفاق افتاد و سرانجام عمار در نود سالگی در جنگ صفین در رکاب امام علی به دست هواداران معاویه کشته شد. عمار یاسر از مسلمانان راستین بود که در راه اسلام سختی‌های فراوانی را تحمل کرد و پدر و مادر او اولین شهدای راه اسلام بودند.

وقوع جنگ نهروان بین سپاهیان امام علی (ع) و خوارج (38 ق)

پس از پایان جنگ صفین میان امام علی (ع) و معاویه بن ابی‌سفيان و تحمیل حکمیت بر امام، کوفیان که خود را بازنده‌ی این ماجرا می‌دانستند، امام را برای جنگ دوباره با معاویه، تحریک کردند که با مخالفت آن حضرت مواجه گردیدند. از آن پس علم ناسازگاری با امام را برداشته و پس از ماجراهای فراوان، در مقابل آن حضرت صف آرایی کردند. امام با نصیحت و هشدار، تعداد زیادی از آنان را از جنگ با آن حضرت منصرف ساخته و به بقیه مادامی که دست به سلاح نبرده بودند، اجازه‌ی حضور در شهر را می‌داد. ولی از آن زمان که به جنایت و قتل دست زدند، امام به جنگ آنان شتافت و در جنگ نهروان، جز 9 نفر از سپاه چهار هزار نفری آنان، کسی زنده نماند. این افراد را که از دین برگشته و به امام اهانت کردند، خوارج یا خارجی می‌گویند.

مرگ "جاناناتان سوئیفت" نویسنده نامدار انگلیسی (1745م)

جاناناتان سوئیفت شاعر و هجوپرداز انگلیسی در 22 آوریل 1667م در دوبلین پایتخت ایرلند از پدر و مادری انگلیسی به دنیا آمد. دوران کودکی و تحصیلات خویش را در ایرلند به پایان رسانید. وی مدت‌ها در جنبشی که مردم ایرلند برای استقلال بر ضد انگلستان به وجود آورده بودند شرکت کرد و برای پیروزی ایرلندی‌ها کوشش فراوانی از خود نشان داد. سوئیفت هم‌چنین زمانی به فعالیت‌های سیاسی و نیز مذهبی در کلیسا مشغول بود و در تمام این مدت، دست از نویسندگی برنداشت. وی از نویسندگان برجسته و از منتقدان نامور روزگار خویش در انگلستان بود که با لحن استهزاآمیز و طنزآلود خود، بسیاری از عادات زشت مردم کشورش را نکوهش می‌کرد. سوئیفت دارای نثری فصیح بود که به کمک این نیرو و با کمک زبان طنز، از اوضاع زمان انتقاد می‌نمود. وی را از بزرگ‌ترین استادان نثر انگلیسی و هجونویسان معروف آن‌سامان می‌دانند که بعدها، نویسندگان زیادی از سبک او تقلید و استفاده کردند. اثر معروف سوئیفت، سفرنامه گالیور نام دارد که ابتدا به صورت اثری طنزآمیز به منظور انتقاد از حماقت‌ها و بلندپروازی‌های مردان روز کشور انتشار یافت اما در عین حال، ماجرای استهزایی است همچون انگیز که بارها به صورت فیلم به نمایش درآمده است. او کتاب‌ها و رسالات زیادی به نگارش درآورد که همگی از حیث سادگی و روانی و طنز و هجای خاص خود، در ادبیات انگلیس، شهرت ویژه‌ای دارند. سوئیفت از نظر سیاسی، شخصیتی متنفذ بود و دفاع او از حقوق مردم ایرلند و کارهایی که برای رفاه آنان برعهده گرفت، او را قهرمان ملی ساخته بود. سوئیفت از راه نوشته‌هایش بر دستگاه حکومت انگلستان تأثیر بسیار گذاشت، چنانکه از راهنمایی‌ها و پیشنهادهایش بهره بسیار برده شد. از نظر ادبی، سوئیفت استاد نثر هجوآمیز قرن خود به شمار می‌آید. آثارش از تازگی و بلندی اندیشه برخوردار بود و سبک انشایش از وحدت و تناسب کامل میان لفظ و معنی و غنای کلمه، تخیل، استحکام، نرمی، روشنی، فصاحت و دقت بهره‌مند بود. زبان شاعرانه سوئیفت بسیار لطیف بوده و به سبب مهارتش در بیان اندیشه‌های بدیع و عمیق و ژرف‌بینی کامل و نظر صائب، در رأس نویسندگان بزرگ کلاسیک

انگلستان در نیمه اول قرن هجدهم جای گرفته است. از میان آثار او می‌توان باران شهر، گفتگوی مؤدبان و نامه‌های یک بزاز را ذکر نمود. جان تان سوئیفت سرانجام در 19 اکتبر 1745م در حالی که به دلیل مبارزات استقلال طلبانه ضد انگلیسی به شدت محبوب ایرلندی‌ها بود، در 78 سالگی درگذشت.